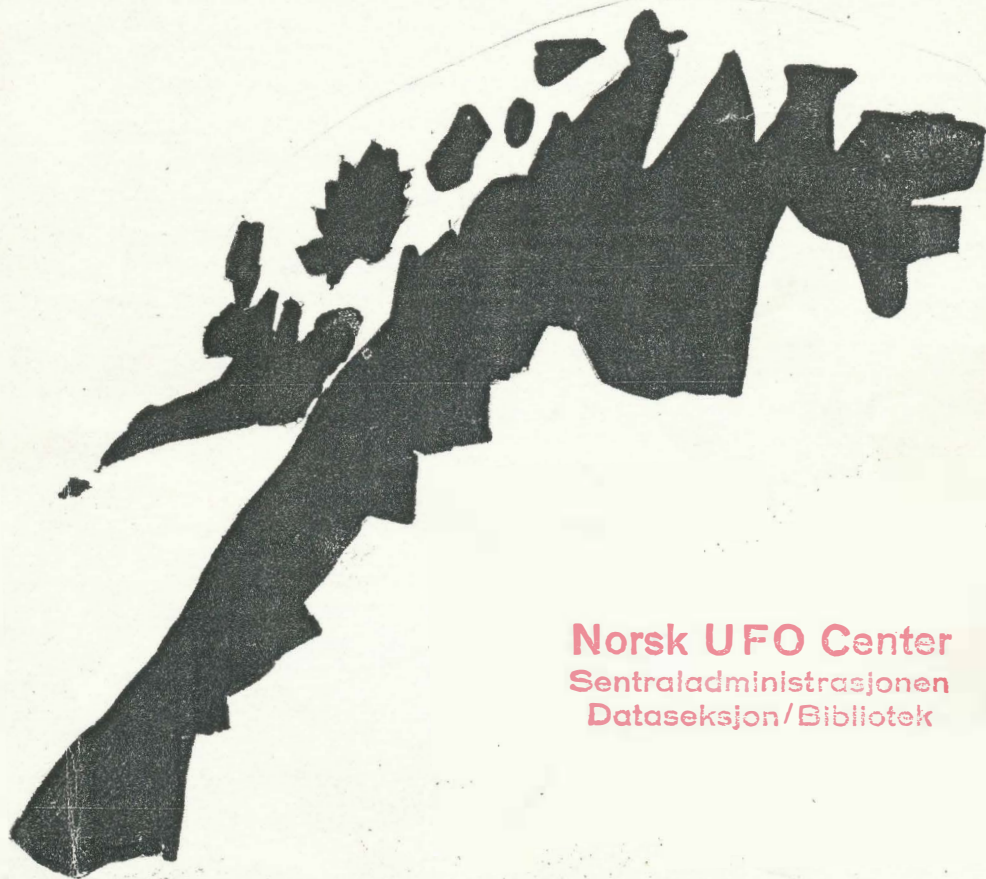

BODØ 05.12. Nr 02/80

NUFOC's POLARNYTT

Norsk UFO Center
Sentraladministrasjonen
Dataseksjon/Bibliotek

NUFOC AVD NORD

NUFOC's POLARNYTT

utgis av NUFOC Avd Nord

Postboks 458 8001 BODØ

Redaktør Jan H. Sedeniussen

Medarbeidere : T. Skogly
B. Erlandsen

Adresser innen avd Nord

NUFOC- Avd Nord , Postboks 458 8001 BODØ

NUFOC - Feltseksjon M - Vesterålen/Lofoten
8385 FREDVANG

NUFOC - Feltseksjon K - Harstad
9430 GAUSVIK

NUFOC's POLARNYTT er et organ for organisasjonsledelsen i Nord-Norge, og er ikke på noen måte ment å være konkurent mot de eksisterende tidskriftene - bare et supplement for medlemmene i den nordligste landsdel - Norges største, der det kan være store avstander mellom medlemmene, og vanskelig for sammenkomster og lignende.

KOPIERT HOS ODDS KONTORFORUM
BODØ

!

år andre utgave er et faktum, og det ser ut
om om tidsskriftet er kommet for å bli.
en del abonnenter er også tegnet - selv om
ikke alle har funnet veien til posthuset i
denne anledning.

Vi vil sende ut januarutgaven også uten at
abonnementet er blitt betalt - men da regner
vi med alle skulle ha hatt rimelig tid til å
ha gjort dette opp.

Et toppmøte på Vinstra er ferdig nå.
De fleste avdelingsledere innen NUFOC deltok
for å diskutere saker som rører seg i tiden
sammen med adm leder, hovedkasserer og andre
toppfigurer.

Et av punktene skulle være sammenslåing av
Internt og Rapportnytt til et felles tids-
skrift. Når og om dette vil skje, er enda
ikke kommet oss for øre.

Det er ventet nye omlegginger på noen punkter,
men ikke særlige revolusjonære slike innen
organisasjonen som nå teller nærmere 600 med-
lemmer eller personer med tilknytning til
organisasjonen.

Vi vil i dette nummeret ta for oss en del
saker som kan være av interesse for leserene.
Ksebasen rakketskytefelt i Nordland, er av
stor interesse for mange personer av NUFOC
viser spørreskjemaene - og vi vil ta for
oss temaer under dette emnet.

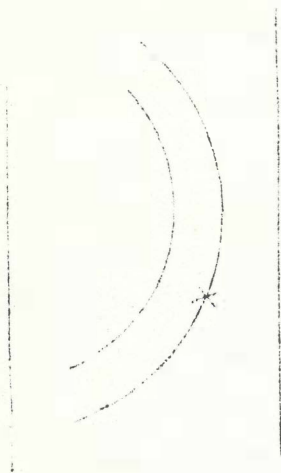
Sensasjonelle humanoidhendelser - ofte meget
vilsomme sådanne - vil ikke komme med i de
første utgavene. Derimot kan vi tilby en
slags kavalkade av tidligere klassikere av
hendelser skjedd i Norge.

Så ser vi fram til at abonnentene blir ordnet
så snart som mulig - se de siste sidene!

NUFOC's tekniske forskning:

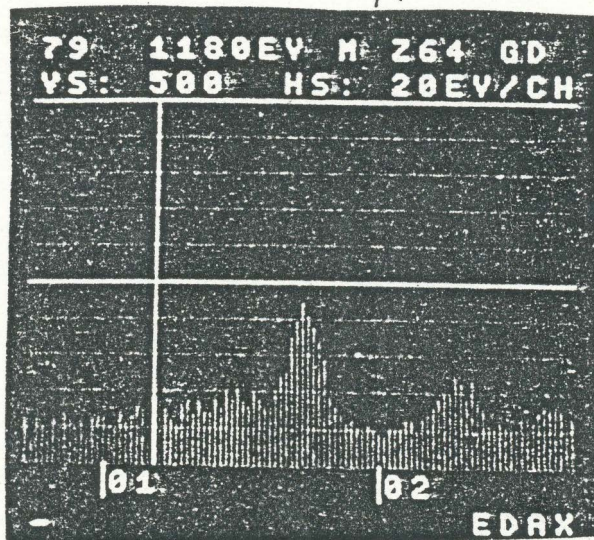

Et avtrykk på et tjærepapptak i Homborsund nær Kristiansand, fortsetter for fullt. Man har ennå ikke gjort seg ferdig med dette. Vi i avd ledelsen har mottatt to foreløpelige rapporter - og venter naturligvis på den endelige som nok vil bli ferdig med tid og stunder. Erling Sand som er seksjonsleder i feltseksjon D, leder arbeidet, og vi bringer her noen datorbilder fra arbeidet som foregår på virkelig høyt teknisk plan - det er nok ikke lett å forstå alt, men man vil "oversette" den endelige rapporten til et mer alment språk når den blir ferdig. Det er ennå mye å gjøre, så litt tid vil det nok ta.

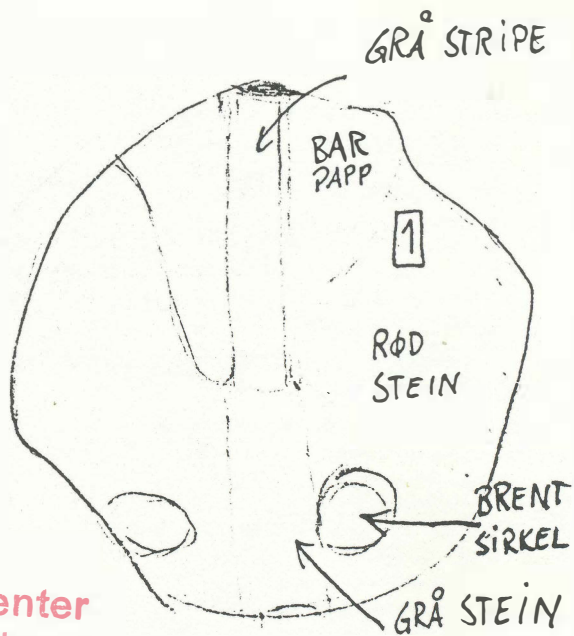

Mikrobildene er tatt fra punktet "x".

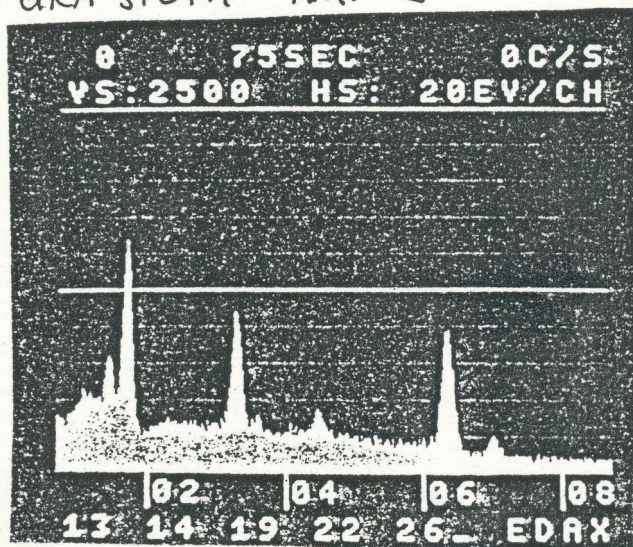
GRÅ STRIPE NR. 5A

Norsk UFO Center
Sentraladministrasjonen
Dataseksjon/Bibliotek

GRÅ STEIN NR. 22

I 1947, da flygende tallerkener hyppig ble sett i USA, ble observasjonene likevel mot-tatt med skepsis overalt. Brasilianerne var ikke annerledes enn andre. En usedvanlig episode, som skjedde i landet i 1947, ble rapportert og arkivert. Først i 1954 ble rap-porten tatt fram igjen, da Brasil var utsatt for en omfattende ufo-aktivitet.

Den 23. juli 1947 (bare 29 dager etter Kenneth Arnolds opplevelse) arbeidet topograf Jose C. Higgins et sted vest for Golo Bang Colony, nord-øst for Pi-tanga og sør-vest for Camp de Mou-rao. Da han var på vei over en av de få engene i området, hørte han en høy gjennomtrengende lyd, plystrende, som lot til å komme fra himmelen. Hig-gins så opp, og synet som møtte ham fikk blodet til å fryse til is i hans årer. Higgins beskrev «et merkelig sirkulært luftskip med fremstikkende rør, som dem på medisinkapsler», som dalte ned fra himmelen. Arbeiderne som hjalp ham ble redde og stakk av. Han ble stående for å se hva som skjedde.

– Det merkelige fartøyet fløy over bakken i en sirkel og landet mykt ca. 45 meter fra der jeg sto, fortalte Hig-gins.

Objektet var omtrent 45 meter bredt, eksklusiv rørene, som var ca. en meter lange, og hele farkosten var om lag 4,5 meter høy.

– Det stakk ut rør i alle retninger, sa Higgins, – men det kom ingen røyk el-ler ild ut av dem, bare den rare lyden hørtes.

Da objektet landet hvilte det på bøyde, metallignende stenger, som ble enda mer bøyde da de nådde bakken. Hele fartøyet så ut til å være av grå-hvitt metall, noe annerledes enn sølv. Higgins gikk nærmere maskinen for å undersøke den, og han oppdaget et vindu eller koøye som så ut til å være

laget av tykt glass. I det samme så han to vesener som stirret ut på ham gjen-nom glasset, de så fremmedartet ut. Etter noen sekunder snudde det ene seg som om det skulle snakke med noen inne i fartøyet. Samtidig hørte Higgins støy innefra, og en dør som satt under fartøyet ble åpnet. Tre per-soner steg ut, alle iført en gjennomsik-tig drakt som helt omsluttet kroppene deres, selv hodene. Det virket som om draktene var fylt med luft, og på ryggen av dem var det en metallboks. Gjennom det gjennomsiktede stoffet kunne Higgins se hva de hadde på, de var iført bluser, korte bukser og sanda-ler. Klærne så ikke ut til å være laget av stoff som vi bruker det, men snare-re av skinnende, kulørt papir.

Det fremmedartede utseendet skyldtes først og fremst øynene, som var store og runde og uten øyenbryn. De hadde ikke skjegg, hodene var store, runde og uten hårvekst. Bena var lange i forhold til kroppen og de var ca. 2 meter høye.

Higgins bemerket at alle lignet hver-andre så mye at de kunne være trilling-ger eller i det minste søstre eller brødre. Et av vesenene bar på et rør som så ut til å bestå av samme metall som skipet, og med dette pekte det på Higgins. De fremmede snakket sam-men innbyrdes, Higgins forsto ikke hva de sa, men fikk inntrykk av at de var vennligsinnet. Han la også merke til at de til tross for sine store kropper, be-

veget seg utrolig adrett. De stilte seg i en trekant rundt ham, og vesenet som holdt røret gjorde tegn til Higgins mot døren. Gjennom den kunne han se et lite rom hvor det var en annen dør, og et rør som stakk ut fra den inneste delen av fartøyet. Han la også merke til atskillige runde stråler omkring den nederste delen av det fremstikkende røret.

Både med ord og fakter forsøkte Higgins å spørre om hvor de ville føre ham hen. Det så ut til at de forsto, og en av dem tegnet noe på bakken med en sirkel i midten som var omkranset av syv mindre sirkler. Vesenet pekte på solen på himmelen, deretter på fartøyet og til slutt på den syvende sirkelen, den ytterste. Dette gjentok det flere ganger.

Naturlig nok ble Higgins redd. Han følte at de ville ta ham med seg bort fra Jorden, og han begynte å tenke febrilsk på en utvei til å slippe fra de fremmede. Han forsto det var umulig å slåss med dem, da de både var større og i flertall. Da fikk han en idé. Han hadde lagt merke til at de unngikk direkte sollys, så han gikk mot skyggen, tok lommeboken frem og viste frem et foto av sin kone. Han gestikulerte ivrig, forsøkte å gjøre det forståelig at han ville ha henne med seg (han trodde det i det minste selv), at han ville hente henne, slik at hun kunne få bli med på turen.

De fremmede gjorde ikke noe forsøk på å stanse Higgins, så han spaserte skjodesløst vekk og nådde inn i skogen. Der fant han et godt skjulested hvorfra han kunne iaktta dem, og han ble med rette overrasket over de krumspring de utførte så snart de var alene. De lekte som barn, hoppet opp i luften og kastet med stein av anselig størrelse. Etter en halv times tid og en omhyggelig undersøkelse av omgivelsene, gikk de tilbake til skipet som snart steg til vers med en plystrende lyd. Fartøyet fløy mot nord og forsvant mellom skyene.

– Jeg vil aldri få vite om det var menn eller kvinner, sa Higgins senere da han fortalte historien til pressen. – Til tross for de karakteristiske jeg

nevnte var de på en måte vakre, og de virket svært sunne og friske.

Higgins husket lydene av to ord: «Alamo» og «Orque». Det første hentydet til solen, det andre til den syvendeste sirkelen på tegningen på bakken.

– Var det en drøm? Var det virkelighet? Til tider tviler jeg på at disse tingene kan skje, og var det ikke fordi arbeiderne var til stede i begynnelsen, ville jeg ha trodd det hele dreide som om en merkelig, facinerende drøm.

Den syvende planet fra solen i vårt solsystem er Uranus, som etter våre normer er kald og livløs. Likevel må det innskytes at vi vet svært lite om Uranus.

Romdraktene, som de fremmede vesenene var iført, kunne tyde på at de ikke var i stand til å leve i vår atmosfære, eller de kunne bety at de ikke foretok eksperimenter uten beskyttelse. Vesenenes størrelse og anmodede styrke, pluss deres krumspring etc. kunne antyde at de kom fra en planet med svakere tyngdekraft enn Jordens, og at de høye hoppene de utførte rett og slett var eksperimenter med tyngdekraften.

Samtlige arbeidere, som var sammen med Higgins, har skriftlig erklært riktigheten av at ufoet kom dalende ned fra himmelen og fikk dem alle, unntatt Higgins, til å flykte unna i panikk.

Ufo aspekt 3/76
Norsk bearb. og tilføyelser:
chris kaiser.

OBS

DENNE SIDE ER HENTET
FRA "FREMMEVITENSKAP OG
INFORMASJONS BLAD

EKSTERN....

SEKUND-NOVELLEN

THORE HANSEN

SISTE TUR MED HUNDEN

■ ■ Det var en helt vanlig fredagskveld sent i august, da R. Reinertsen møtte skapningene fra det ytre rom. Reinertsen var som vanlig på dette tidspunktet ute og luftet hunden, en blandingsrase av ubestemmelig opprinnelse, som av og til lød navnet Teddy. Først så han bare en lysende kule på himmelen. Den kom stadig nærmere, inntil den landet et par meter fra Reinertsen og hunden, og viste seg å være en metallkule på størrelsen med en folkevogn. En luke åpnet seg, og to små grønne skikkelser hoppet ned på fortauet. De så nøyaktig slik ut som vitsetegnerene har tegnet skapninger fra verdensrommet i alle år. (Noe som til fulle skulle bevise hvor geniale vitsetegnere er.)

R. Reinertsen sto urørlig som en portstolpe. Særlig da en av skapningene rettet en pistollignende tingest mot ham. En smal lysstråle traff hodet hans. Et øyeblikk senere sa skapningen på godt norsk: – Unnskyld!

Det var ikke meningen å skremme Dem. Dette instrumentet er en språkmaskin, slik at vi kan kommunisere med hverandre. Vi kommer fra en fjern planet i et fremmed solsystem, på jakt etter intelligent liv på andre kloder.

Skapningen fra det ytre rom rettet nå lysstrålen mot hunden Teddy. Et stort smil viste seg i ansiktene på de to grønne mennene. Noe som resulterte i at de to romfarerne innledet en samtale med hunden Teddy med ivrige bjeff. De overså R. Reinertsen fullstendig. Da samtalen etter noen timer var over, trykket de to hundens labb med ærefrykt i ansiktene, for så å forsvinne opp i natthimmelen igjen. R. Reinertsen verdiget de ikke et blikk.

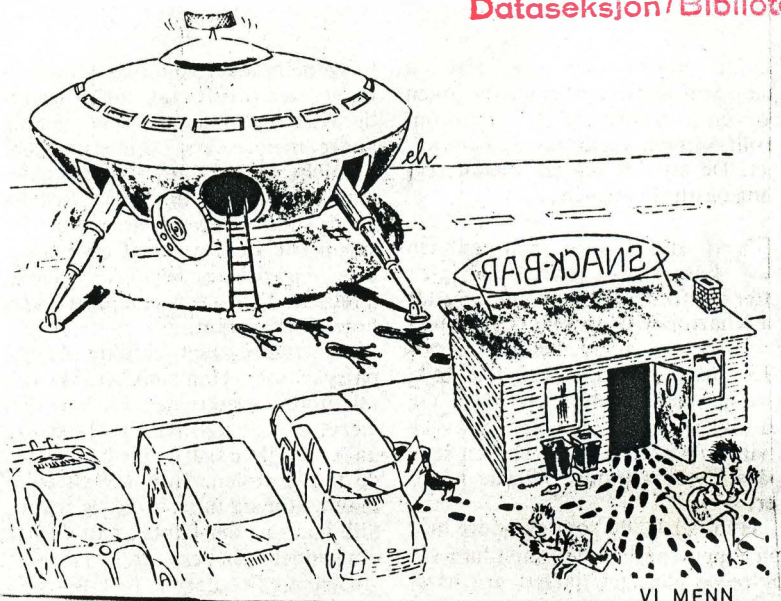
BARE HUMOR ?

Vitsetegnere har i lang tid operert med flygende tallerkener og små grønne menn som arbeidsfelt. Man kan ikke regne med at vanlige mennesker, som vitsetegnere, kan se det seriøse med dette feltet, etter å ha blitt innpodet med informasjon om at flygende tallerkener og UFO ikke eksisterer i noe annet enn menneskers fantasi (!).

NUFOC vil arbeide for at dette synet skal bli endret i mer åpen retning om dette emnet.

Det er tydelig at den amerikanske etterretningsorganisasjonen har noe med i spillet her. President Jimmy Carter som selv har sett et UFO, har jo bedt C I A om opplysninger om disse objektene med til dels positivt resultat, men mye er nok ikke ennå offentliggjort!

Norsk UFO Center
Sentraladministrasjonen
Dataseksjon / Bibliotek

Abonnementet til POLARNYTT skal innbetales til avd NORD's kasse i Gausvik - ikke til avd ledelsen i Bodø.

Etter innbetaling får man fritt tilsendt bladet i den perioden man har betalt for - det være seg et halvt år eller et helt år.

I tillegg til bladet som kommer ut med ca 12 sider får man tilsendt fritt andre publikasjoner om forskjellige temaer som ikke vil kunne bli trykket i andre organer.

Vi vil selvfølgelig ha leserenes meninger på dette bladet - både positive og negative oppfatninger selvfølgelig. Vi er dog ikke en underholdningskomité som skal underholde 600 mennesker, men en organisasjon som skal ta for seg vitenskapelige og samfunnsmessige sider ved UFOlogien.

Vi håper POLARNYTT vil ta seg av publikasjoner i disse sakene.

Norsk UFO Center
Sentraladministrasjonen
Dataseksjon/Bibliotek

Oksebåsen raketttskytefelt i Andøy har stor interesse for NUFOC i og med at institusjonen ofte med stor sikkerhet kan avgjøre om lys stammer fra vitenskapelige sentra eller om lysene er ukjente og ofte deretter kommer under fellesbetegnelsen Uidentifiserte Flyvende Objekter.

For tiden har OR i gang et prosjekt i samarbeid med NASA og en større tysk vitenskapelig institusjon som begge samarbeider med norske og utenlandske grupper, universiteter og andre grupper. Hensikten med prosjektet som går ut på å sende ut raketter for undersøkelser, er å få vite mer om elektrisiteten i de øverste luftlag over jorda. Dette er jo et interessant emne for fysikkinteresserte NUFOC-medlemmer, og vi vil komme nærmere inn på bl.a. dette emnet i neste utgave av POLARNYTT.

JA - jeg ønsker POLARNYTT i abonnement i
et år 60,- et halvår 30,-

Navn:

Adresse:

Postnr.-og sted:

Kuponen sendes i utfylt stand til

NUFOC - seksjon HARSTAD , 9430 GAUSVIK og merkes
"abonnement".

Etter betaling vil tidligere numre i betalingsperioden
bli tilsendt fritt.